ARREST VAN HET HOF
9 april 1987 *

In zaak 5/86,

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door B. Van der Esch, juridisch hoofdadviseur, bijgestaan door L. Gyselen, lid van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verzoekster,

tegen

Koninkrijk België, in de persoon van de minister van Buitenlandse zaken, vertegenwoordigd door R. Hoebaer, directeur bij het ministerie van Buitenlandse zaken, Buitenlandse handel en Ontwikkelingssamenwerking, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Belgische ambassade, 4, rue des Girondins, résidence Champagne,

verweerder,

betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat het Koninkrijk België, door geen uitvoering te geven aan de beschikking van de Commissie van 27 juni 1984 inzake de door de Belgische regering aan een producent van polypropyleenvezel en -garen verleende steun (PB 1984, L 283, blz. 42), een krachtens het EEG-Verdrag op hem rustende verplichting niet is nagekomen,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: Mackenzie Stuart, president, T. F. O'Higgins en F. Schockweiler, kamerpresidenten, G. Bosco, T. Koopmans, O. Due, K. Bahlmann, R. Joliet en G. C. Rodríguez Iglesias, rechters,

advocaat-generaal: M. Darmon
griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur

* Procestaal: Nederlands.

gezien het rapport ter terechtzitting en ten vervolge op de mondelinge behandeling op 26 februari 1987, tijdens welke de Commissie was vertegenwoordigd door R. C. Fischer, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, en het Koninkrijk België door J. Devadder, adjunct-adviseur bij de juridische dienst van het ministerie van Buitenlandse zaken, Buitenlandse handel en Ontwikkelingssamenwerking,

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 26 februari 1987,

het navolgende

Arrest

1 Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het Hof op 13 januari 1986, heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen krachtens artikel 93, lid 2, tweede alinea, EEG-Verdrag het Hof verzocht vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet binnen de gestelde termijn uitvoering te geven aan beschikking nr. 84/508 van de Commissie van 27 juni 1984 inzake de door de Belgische regering aan een producent van polypropyleenvezel en -garen verleende steun, een krachtens het EEG-Verdrag op hem rustende verplichting niet is nagekomen.

2 Voor een uitvoeriger weergave van de feiten van de zaak, het procesverloop en de middelen en argumenten van partijen, wordt verwezen naar het rapport ter terechtzitting. Deze elementen uit het dossier worden hierna slechts weergegeven voor zover dit noodzakelijk is voor de redenering van het Hof.

3 Bij genoemde beschikking stelde de Commissie vast, dat een overheidsdeelneming ten bedrage van 224 miljoen BFR in het kapitaal van een door de grootste Belgische textiel- en tapijtgroep opgerichte dochteronderneming voor de bouw van een produktiebedrijf voor polypropyleenvezel en -garen, een met de gemeenschappelijke markt onverenigbare steunmaatregel was in de zin van artikel 92 van het

Verdrag, die derhalve moest worden ingetrokken. Verder verzocht de Commissie om binnen twee maanden na de kennisgeving van de beschikking in kennis te worden gesteld van de maatregelen die België ter nakoming ervan had getroffen.

4 Van de beschikking werd kennis gegeven bij brief van 6 augustus 1984 en er is geen beroep tot nietigverklaring tegen ingesteld.

5 Bij brief van 18 januari 1985 stelde de Belgische regering voor, de door haar verleende steun om te zetten in een over vijf of zeven jaar lopende lening, die door de betrokken onderneming zou moeten worden terugbetaald voor zover de winst gedurende deze periode dit mogelijk zou maken. De Commissie verwierp dit voorstel bij brief van 26 februari 1985. Op 3 oktober 1985 liet de Belgische regering de Commissie weten, dat zij in deze zaak geen oplossing zag die beantwoordde aan de in de beschikking gestelde eisen. Daarop heeft de Commissie het onderhavige beroep ingesteld.

6 De Belgische regering heeft voor het Hof erkend dat de beschikking definitief is geworden, nu zij niet tijdig is bestreden. Zij voert evenwel aan, dat het voor haar onmogelijk was de beschikking uit te voeren, enerzijds omdat terugbetaling van de staatssteun afbreuk zou doen aan het beginsel van de onaantastbaarheid van het ondernemingskapitaal, dat in het Belgische vennootschapsrecht is opgenomen ter waarborging van de rechten van de schuldeisers, en anderzijds omdat terugbetaling in de gegeven omstandigheden onmogelijk zou zijn zonder de onderneming op te heffen.

7 In haar verweerschrift heeft de Belgische regering evenwel erkend, dat het Hof intussen in zijn arrest van 15 januari 1986 (zaak 52/84, Commissie/België, Jurispr. 1986, blz. 89) dezelfde argumenten heeft verworpen als zij in de onderhavige zaak heeft aangevoerd. Zij zou daarom met de Commissie onderhandelingen zijn begonnen om een oplossing voor het probleem te vinden.

8 In repliek maakt de Commissie gewag van een bijeenkomst op 6 maart 1986 van haar vertegenwoordigers met die van de Belgische regering, die echter niet tot een bevredigende oplossing heeft geleid.

9 In haar op 28 mei 1986 ter griffie van het Hof ingeschreven dupliek heeft de Belgische regering verklaard, dat de Nationale maatschappij voor de herstructurering van de nationale sectoren opdracht had gekregen om de nodige stappen te ondernemen ten einde de terugbetaling van de steun te bekomen. In antwoord op een vraag van het Hof naar de stand van uitvoering van de beschikking heeft de Belgische regering bij brief van 17 november 1986 meegedeeld, dat de met deze uitvoering belaste instantie tijdens de onderhandelingen was geconfronteerd met bepaalde juridische problemen in verband met het vennootschapsrecht, doch dat de regering van oordeel was dat in de eerstvolgende maanden een oplossing zou worden gevonden.

10 Ter terechtzitting van 26 februari 1987 heeft de vertegenwoordiger van de Belgische regering verklaard, dat de meerderheidsaandeelhouders van de betrokken vennootschap zojuist hadden ingestemd met de terugkoop van de overheidsdeelneming in het maatschappelijk kapitaal, die het onderwerp was van de beschikking van de Commissie, doch dat de Belgische autoriteiten deze verrichting nog dienden goed te keuren.

11 Er zij aan herinnerd, dat het beroep betrekking heeft op het verzuim van het Koninkrijk België om de beschikking binnen de gestelde termijn uit te voeren. In de bij brief van 6 augustus 1984 ter kennis gebrachte beschikking werd de Belgische regering gelast, de Commissie binnen twee maanden na de kennisgeving van de beschikking in kennis te stellen van de maatregelen die het tot nakoming ervan had getroffen. Mitsdien moet worden vastgesteld dat de beschikking niet binnen de gestelde termijn is uitgevoerd.

12 Uit het voorgaande volgt, dat de niet-nakoming bewezen moet worden geacht in de termen waarin zij in de conclusie van de Commissie is geformuleerd.

Kosten

13 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Daar verweerder in het ongelijk is gesteld, moet hij in de kosten worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE,

rechtdoende, verstaat:

1) **Door niet binnen de gestelde termijn uitvoering te geven aan beschikking nr. 84/508 van de Commissie van 27 juni 1984 inzake de door de Belgische regering aan een producent van polypropyleenvezel en -garen verleende steun, is het Koninkrijk België een krachtens het EEG-Verdrag op hem rustende verplichting niet nagekomen.**

2) **Het Koninkrijk België wordt verwezen in de kosten van de procedure.**

Mackenzie Stuart O'Higgins Schockweiler Bosco

Koopmans Due Bahlmann Joliet Rodríguez Iglesias

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 9 april 1987.

De griffier

P. Heim

De president

A. J. Mackenzie Stuart